

Környezettudatossági programhét:

Véleményem szerint az egész kiállításnak egy érdekesítő, ismeretterjesztő jellege volt. A diákok érdeklődését kifejezetten felkeltette a kiállítás dizájnya és a több részből álló, kipróbálásra váró érdekességek. Külön kiemelnék a papírból készített ülőalkalmatosságokat, melyeket mindenki előszeretettel használt. De íme, a kérdések:

1) Mik azok a tények, amiket ismertél a kiállítás előtt?

Az alsós és felső osztályos tanulóknak is egyaránt akadt olyan tény, amiről már hallottak vagy tudtak. Én és osztályom által ismertek közé sorolom a Világkülönböző országaiban való fogyasztás mennyiségét (élelmiszer/hét), amit a program szemléletesen mutatott be. Tisztában voltunk a ténnyel miszerint a világ népessége egyre jobban nő. Ám a földgömbön elhelyezett ember figurák és az alatt található szöveg rádöbbentett minket a valós értékekre, ami okozott meglepetést. A légszennyezéssel kapcsolatosan, egy diák se volt alulinformált. Hisz mindennapjaink azon problémája, amelyet az emberek nap mit nap hallanak, látnak, tapasztalnak.

2) Melyek az új ismeretek?

Érdekes volt megtapasztalni, kézbe fogni, különböző területek vizeit. Így érezhettük a különbséget, ami megmutatkozott súlyánál, sűrűségénél valamint tisztaságánál fogva.

Életszerűn láttuk zöldterületeinket. Ötletként elszörnyeztetném a fiatalokat, hogy mi lesz, ha az a kis füves, erdős terület onnan eltűnik, leginkább velünk, emberekkel mi lesz. Bár az ÖKO az új divat, szóval még tehetünk érte, hisz semmi sincs veszve. Sokan nem tudták, hogy egyszerű kartonpapírból is lehet használható asztalokat, székeket gyártani. Az ott található feladatokkal teli füzetet viszont csalódottan nézték a gyerekek. Hisz nem a megszokott írással teli tudományos könyvről volt szó. A kirakott példányokban feladatok voltak. Ezt a gyerekek rögtön úgy fogták fel, hogy itt is „dolgozniuk” kell.

3) Min változtatnák a látottak hatására?

Ezen a kérdésen sokat gondolkodtam. Nem tudom, hogy egymagam, mit tudnék tenni, nem tudom mit kéne tenni. Nem tudunk mi gyerekek sok tényt kézen fogni, nem tudjuk felfogni, mi folyik körülöttünk. Javaslom, hogy a gyerekeknek interaktív módon is próbáljuk meg eljuttatni az információkat. Megesik, a könyv látványához már kevésbé vannak hozzászokva, így megoszlik a vélemény. A közeljövőben jobban fogok figyelni a szelektív hulladékgyűjtésre és az áram használatára, ami egy normális háztartásban elég sokat fogyaszt.

4) Mi az, ami szerintem kimaradt?

Hiányoltuk a kiállítás gyakorlati részét. Számunkra kevés kipróbálandó dolog volt mely felkeltette volna a gyerekek érdeklődését és figyelmüket oda terelte volna.

5) Mik a saját ötleteim? Hogyan csináltam volna másképp?

Meglepő módon, a kisebb gyerekek több alapvető ténytet ismertek kihalóban lévő földünkkel kapcsolatosan, hiszen többet hallanak róla és felfigyelnek rá. Félreértés ne essék, de úgy vélem kinek kisgyermek korában nem tudatosultak az alapvető emberi ösztönök, mit például földünk óvása, annak a személynek jóval nehezebb lesz tudatára adni ezeket a tényeket és dolgokat, miket cselekedni kell valami ellen, valamiért. A mi korosztályunkat nehezebb megfogni ilyen téren bár a gyakorlati dolgokkal számomra nagyobb sikere lett volna. A babzsák fotelek kihelyezése egy jó ötlet volt. Én biztos a kiállítás érdekfeszítő részeit raktam volna azon oldalra és irányítottam volna oda a figyelmet, így egy kényelmes heverés mellett valamit tanulhatnak is a diákok. Javaslom a különböző környezettudatos praktikák kiírását és, vagy javaslását.

A kiállításban külön tetszett az angol fordítás. Különböző korosztályok véleményét hallgatva egy hétköznapi, ámde továbbfejleszthető kiállítás volt.

Remélem vélemény nyilvánítással tudtam segíteni a kiállítás fejlesztésében.

- Mester Nóra -
7.b